

Sygn. akt X C 1566/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący SSR Maria Żuchowska

Protokolant st. sekr. sąd. Elżbieta Jakubowska

Po rozpoznaniu w dniu 26 października 2016 w Toruniu.

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

przeciwko I. P.

o zapłatę

orzeka:

I. zasądza od pozwanej I. P. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwotę 2175 zł (dwa tysiące sto siedemdziesiąt pięć złotych)

II. rozkłada należność główną zasądzoną w pkt. I wyroku na 5 rat w kwotach po 435 zł (czterysta trzydzieści pięć złotych), płatnych do 10 -go dnia każdego miesiąca, poczynając od miesiąca następnego po którym uprawomocni się wyrok,

III. nie obciąża pozwanej kosztami procesu poniesionymi przez powoda

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 marca 2016r. powodowy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej I. P. kwoty 2175 zł z ustawowymi bez odsetek oraz zwrotu kosztów procesu. Wyjaśnił, że pozwana zawarła z powodem umowę pożyczki za pośrednictwem serwisu internetowego, której pozwana nie spłaciła.

Postanowieniem z dnia 07.04.2016 r., referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin - Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w przedmiotowej sprawie i orzekł o przekazaniu sprawy tutejszemu sądowi.

Po przekazaniu sprawy, powód podtrzymał żądanie pozwu i przedłożył dokumenty na poparcie zasadności dochodzonego roszczenia.

Na rozprawie w dniu 26 października 2016r. stawiła się pozwana, która nie kwestionowała zadłużenia, ale wniosła o rozłożenie należności na raty w kwotach po 400 zł z uwagi na trudną sytuację materialną i zdrowotną.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 19 listopada 2015 r. pozwana I. P. za pośrednictwem serwisu internetowego należącego do (...) sp. z o.o. w K. zawarła umowę pożyczki gotówkowej. Na mocy umowy, pozwana otrzymała kwotę 1500 zł, którą wraz z dodatkowymi opłatami zobowiązywała się zwrócić w terminie 40 dni.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

Umowa ramowa – k.23-24

- przelew kwoty 1500 zł - 27

-regulamin pożyczek ora tabela opłat – k. 28-35, 36

Pozwana nie spłaciła należności w terminie, jak również później, pomimo wezwania do zapłaty.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

Wezwanie do zapłaty – k. 25

Pozwana znajduje się w trudnej sytuacji materialnej i zdrowotnej. Pozwana choruje na depresję, obecnie przebywa na zwolnieniu lekarskim, otrzymuje wprawdzie zasiłek chorobowy w kwocie 5012 zł miesięcznie, ale jest jedynym żywicielem rodziny – mąż nie pracuje, na utrzymaniu ma kilkunastomiesięczną córkę, a do spłaty ma szereg zobowiązań. Pozwana spłaca kilka pożyczek i dwa kredyty w tym kredyt hipoteczny. Pozwana spłaca regularnie pożyczki w miesięcznych ratach na rzecz firmy (...)(po 400 zł), (...) (po 400 zł), (...) (po 620zł), V. (po 300 zł), Banku (...) oraz 4 pożyczki w G. Banku (łącznie po 1000 zł). Rata kredytu hipotecznego wraz z ubezpieczeniem to kwota 1800 zł miesięcznie. W spłacie kredytów pomagają jej rodzice na tyle, że na życie pozostaje jej kwota 1000 zł.

dowód: przesłuchanie pozwanej w charakterze strony – k. 62v

- dokumenty finansowe przedłożone przez pozwaną na rozprawie – k. 46-61

Sąd zważył, co następuje:

Wysokość długu i jego wymagalność pozostawały poza sporem. Spór natomiast dotyczył zasadności dochodzonego roszczenia w całości wobec bardzo trudnej sytuacji materialnej pozwanej.

Stan faktyczny ustalony został na podstawie dokumentów oraz przesłuchania pozwanej w charakterze strony. Dokumenty przedłożone przez stronę powodową zasługiwały na walor wiarygodności, gdyż ich rzetelność i autentyczność nie zostały w toku procesu podważone. Sąd dał wiarę twierdzeniom pozwanej przesłuchanej na rozprawie w charakterze strony na okoliczność jej sytuacji materialnej i zdrowotnej, bowiem jej zeznania były spójne, logiczne, a Sąd nie znalazł podstaw do ich kwestionowania.

Podstawę prawną dochodzonego roszczenia stanowi art. 720§1 kc, zgodnie z którym przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zawarcie przez strony umowy pożyczki zostało wykazane przez stronę powodową, a wysokość długu pozostawały bezsporne.

Jeżeli chodzi o sytuację materialną pozwanej, to pozwana składając zeznania na rozprawie, w sposób bardzo szczegółowy i układający się w logiczną całość wykazała swoją sytuację materialną. W ocenie Sądu, w przedmiotowej sprawie, bardzo trudna sytuacja materialna pozwanej została wykazana. Dodatkowo Sąd nie miał podstaw, by kwestionować sytuację zdrowotną pozwanej.

Z podanych względów, na podstawie art. 720§1 kc, powództwo okazało się zasadne i podlegało uwzględnieniu, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku. Jednocześnie Sąd uznał, iż nie zachodzą w przedmiotowej sprawie podstawy do uznania, że dochodzone pozwem roszczenie jest sprzeczne z prawem czy zasadami współżycia społecznego.

W myśl art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub

o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. W rozpoznawanej sprawie wystąpił szczególnie uzasadniony przypadek pozwalający na zastosowanie dyspozycji powołanego przepisu, gdyż sytuacja finansowa pozwanej jest na tyle trudna, że obowiązek jednorazowej zapłaty należności obciążyłby ją nadmiernie. Jednocześnie poziom dochodów pozwanej pozwoli wygospodarować środki na spłatę długu w ratach. Dodatkowo, postawa pozwanej prezentowana podczas procesu przemawia za tym, że wykona on zobowiązanie po rozłożeniu na raty. Pozwana bowiem dokładnie wykazała i wyliczyła, w jakiej wysokości spłaca należności na rzecz innych podmiotów oraz wskazała, że byłaby w stanie spłacić należność na rzecz powoda w kwotach po 400 – 500 zł. Za właściwe Sąd uznał rozłożenie należności głównej na 5 rat, w kwotach po 435 zł. Takie ukształtowanie wysokości i ilości rat zapewnia uzyskanie przez stronę powodową należnego jej świadczenia w rozsądnym terminie, bez obciążania przy tym ponad miarę pozwanej.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie III sentencji wyroku na podstawie art. 102 k.p.c. zgodnie z zasadą słuszności. E. P. pozostaje na zwolnieniu lekarskim, ma na utrzymaniu męża i kilkunastomiesięczną córkę oraz zobowiązania finansowe w kwocie miesięcznej do spłaty prawie 5000 zł. Dodatkowo, po uprawomocnieniu się wyroku, pozwana będzie musiała zapłacić powodowi należność zasądzoną w przedmiotowej sprawie w ciągu pięciu miesięcy. W ocenie Sądu, w rozpoznawanej sprawie wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek uzasadniający odstąpienie od obciążenia pozwanej kosztami procesu.